

บทคัดย่อ

การศึกษางานวาดเส้นร่วมสมัยไทย กรณีศึกษา 4 ศิลปินได้แก่ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์ เตือนฉายผู้ชนะ ภูประเสริฐ และจิรัชยา พริบไหว เป็นกรณีศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยา (phenomenological research) อันมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ทำความเข้าใจปรากฏการณ์ของงานวาดเส้นร่วมสมัยไทย ซึ่งพบว่า ผลงานของอัฐพร นิมมาลัยแก้ว และอิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์ เป็นตัวอย่างขยายขอบเขตความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในกระบวนการสร้างสรรค์ด้วยสื่อผสม สื่อใหม่ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างรอยลบบสีขาว หรือการใช้แสงไฟเข้าร่วมในการจัดวาง และวัสดุใหม่ในการสร้างเส้นแทนสิ่งที่เป็นแท่งแบบเดิม เช่น เส้นด้าย เส้นเอ็น และเส้นผมที่เป็นชีววัสดุ ซึ่งทำให้ผลของการสร้างสรรค์มีการก้าวข้ามหรืออยู่ระหว่าง 2 มิติ กับ 3 มิติ

ผลงานของ เตือนฉายผู้ชนะ ภูประเสริฐ และจิรัชยา พริบไหว เป็นตัวอย่างการขยายขอบเขตและความเป็นไปได้ใหม่ๆ ด้วยวิธีคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ กล่าวคือ การลดอำนาจบทบาทของศิลปินในการควบคุมการสร้างสรรค์ และใช้กระบวนการทางธรรมชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน และปรากฏการณ์การสร้างสรรค้งานวาดเส้นร่วมสมัยไทยขยายความเป็นไปได้ที่เทียบเคียงได้กับปรากฏการณ์งานวาดเส้นร่วมสมัยในระดับนานาชาติ

คำสำคัญ : วิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยา/ วาดเส้นร่วมสมัย/ วาดเส้นร่วมสมัยไทย